

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 30/22
Люксембург, 22 февруари 2022 г.

Решение по дело C-483/20
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides
(Цялост на семейството — Вече предоставена закрила)

**Държава членка може да упражни възможността си да обяви молба за
международна закрила за недопустима, с мотива, че друга държава членка
вече е предоставила на молителя статут на бежанец**

*Трябва обаче да се гарантира запазването на целостта на семейството, когато този
молител е бащата на непридружено непълнолетно дете, получило субсидиарна закрила в
първата държава членка*

След като през 2015 г. получава статут на бежанец в Австрия, в началото на 2016 г. жалбоподателят отива в Белгия, за да се присъедини към двете си дъщери, една от които е непълнолетна, а през декември същата година дъщерите му получават субсидиарна закрила в Белгия. През 2018 г. жалбоподателят подава в последната посочена държава членка молба за международна закрила, без да има право на пребиваване там.

Тази молба е обявена за недопустима съгласно белгийското законодателство, с което се транспонира Директивата за процедурите¹, с мотива, че друга държава членка вече е предоставила международна закрила на жалбоподателя². Жалбоподателят оспорва този отказ пред белгийските съдилища, като изтъква, че правото на зачитане на семейния живот и задължението да се вземе предвид висшият интерес на детето, закрепени съответно в член 7 и в член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), не допускат Белгия да използва възможността си да обяви за недопустима молбата му за международна закрила.

В този контекст Conseil d'État (Държавен съвет, Белгия) решава да отправи запитване до Съда относно евентуалното наличие на изключения от посочената възможност.

Съдът, заседаващ в голям състав, приема, че **Директивата за процедурите³, разглеждана в светлината на член 7 и на член 24, параграф 2 от Хартата, допуска държава членка да упражни тази възможност, с мотива, че на кандидата вече е предоставен статут на бежанец в друга държава членка, когато този кандидат е баща на непридружено непълнолетно дете, получило субсидиарна закрила в първата държава членка, без обаче да се засяга прилагането на член 23, параграф 2 от Директивата за признаването⁴, който се отнася до запазването на целостта на семейството.**

¹ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60) (наричана по-нататък „Директивата за процедурите“).

² Съгласно член 33, параграф 2, буква а) от Директивата за процедурите държавите членки могат да приемат, че молба за международна закрила е недопустима, когато друга държава членка е предоставила международна закрила.

³ Член 33, параграф 2, буква а) от Директивата за процедурите.

⁴ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9) (наричана по-нататък „Директивата за признаването“).

Съображения на Съда

В това отношение **Съдът уточнява, че държавите членки не са длъжни да проверяват дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила съгласно Директивата за признаването, когато такава закрила вече е била осигурена в друга държава членка.** При тези обстоятелства те трябва да се въздържат от упражняване на предвидената в Директивата за процедурите възможност⁵ да обявят молба за международна закрила за недопустима само ако поради недостатъци, които са системни или общи или засягат определени групи лица в тази друга държава членка, очакваните условия на живот, които посоченият кандидат би имал като лице, ползващо се от международна закрила, биха представлявали за него сериозна опасност от излагане на нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата.

Всъщност предвид значението, който има принципът на взаимно доверие за общата европейска система на убежище, нарушението на разпоредба от правото на Съюза, предоставяща материално право на лицата, ползващи се с международна закрила, което не води до нарушение на член 4 от Хартата, не е пречка за държавите членки да упражнят тази възможност. За разлика от правото на защита срещу всяко нечовешко и унижително отношение, правата, гарантирани с членове 7 и 24 от Хартата, нямат абсолютен характер и поради това могат да бъдат предмет на ограничения при посочените в Хартата условия⁶.

Освен това Съдът посочва, че **Директивата за признаването⁷ задължава държавите членки да гарантират запазването на целостта на семейството, като въведат определен брой предимства в полза на членовете на семейството на лицето, което се ползва от международна закрила.** При все това предоставянето на посочените предимства⁸, и по-специално предоставянето на право на пребиваване, изисква да са изпълнени три условия, свързани, първо, с качеството на член на семейството по смисъла на посочената директива⁹, второ, с обстоятелството, че необходимите условия за получаване на международна закрила не са изпълнени на лично основание, и трето, със съвместимостта с личния правен статут на съответния член на семейството.

Най-напред обаче обстоятелството, че родителят и неговото ненавършило пълнолетие дете са имали различен процес на миграция, преди да се съберат в държавата членка, в която детето се ползва с международна закрила, не е пречка родителят да се счита за член на семейството на посоченото дете, при условие че този родител е присъствал на територията на съответната държава членка преди произнасянето по молбата за международна закрила на детето му.

По-нататък, гражданин на трета страна, чиято молба за международна закрила е недопустима и съответно отхвърлена в държавата членка, в която непълнолетното му дете се ползва с международна закрила, поради статута на бежанец, който той има в друга държава членка, не отговаря на собствено основание на необходимите условия за получаване на международна закрила в първата държава членка.

Накрая, що се отнася до съвместимостта на предоставянето на предимствата, предвидени в Директивата за признаването, с правния статут на съответния гражданин, следва да се провери дали в държавата членка, която предоставя международна закрила на члена на семейството му, този гражданин вече няма право на по-добро третиране от произтичащото от посочените предимства. С уговорката, че запитващата юрисдикция трябва да провери това, случаят не изглежда такъв, тъй като предоставянето на статут на бежанец в една държава членка не осигурява на лицето, което се ползва от тази международна закрила, по-добро третиране в друга държава членка от това, което произтича от подобни предимства в тази друга държава членка.

⁵ Член 33, параграф 2, буква а) от Директивата за процедурите.

⁶ Член 52, параграф 1 от Хартата.

⁷ Член 23, параграф 2 от Директивата за признаването.

⁸ Тези предимства са предвидени в членове 24—35 от Директивата за признаването.

⁹ Член 2, буква й) от Директивата за признаването.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293